

**191. Bijbelstudie over:
WAAROM LAAT G'D DAT TOE?
MADUA ELOHIM M'AF'SHER ZOT?
מדוע אלוהים מאפשר זאת?**

Ik werd recentelijk geconfronteerd met de vraag, waarom G'd zoveel nare dingen toelaat zonder direct in te grijpen. Er werd aan mij een heel droevig verhaal verteld over een vrouw, die na vele jaren als gebedsverhooring eindelijk een kindje zou krijgen! Zij was zo blij dat zij zwanger was ondanks dat haar persoonlijke omstandigheden waarin zij op dat moment verkeerde dit niet toelieten. Zij had al een hoop ellende achter de rug, want zij werd gedurende haar hele leven zeer onrechtvaardig behandeld. Desondanks had zij een sterk geloof en vertrouwde volledig op de Eeuwige. Zelfs toen de artsen hadden geconstateerd dat er complicaties waren opgetreden en er weinig kans was dat haar kindje het zou overleven, bleef zij trouw aan de Eeuwige en getuigde zelfs aan de artsen van haar geloof in een G'd die wonderen verricht! Men zou denken dat het met zo'n sterk geloof en zo'n nauwe relatie met de Eeuwige wel goed moest komen, maar helaas is dat niet gebeurd. De baby stierf in haar buik. Toch was haar geloof nog steeds zo groot dat de vrouw er stellig van overtuigd was dat er tegen alle feiten in toch nog een groot wonder zou gebeuren en haar kindje alsnog gezond ter wereld zou komen. Helaas is het kindje wel dood geboren. En dan komt de vraag waarom de Eeuwige dit toegelaten heeft, waarom Hij haar de valse hoop gegeven heeft door haar zwanger te laten worden van een kindje, dat haar daarna weer afgenomen werd ondanks dat haar geloof zo sterk was.

Waarom laat de Eeuwige zoveel lijden toe?

Zij staat daarin niet alleen. Veel mensen vragen zich af: "Als G'd almachtig is, waarom laat Hij dan zoveel lijden toe in de wereld?" Waarom voorkomt G'd oorlog en rampen niet? Waarom laat Hij zoveel onrecht en ziekte toe? Waarom geneest Hij niet iedereen? Waarom verhoort Hij niet alle gebeden? Steeds weer stellen gelovigen de pijnlijke vraag, waarom de Eeuwige niet ingegrepen heeft als ze door ziekte, oorlog, ramp of epidemie een dierbare hebben verloren. Een diepe vraag, die op kan komen als men met lijden te maken krijgt is, hoe een liefdevolle G'd kan laten gebeuren dat onschuldige mensen moeten lijden en sterven? Voor velen is dit geen theoretische vraag, maar een uiting van intense persoonlijke pijn.

Ook ikzelf zat destijds met dezelfde vraag toen één van onze kinderen op de leeftijd van 14 jaar na een lange lijdensweg aan hersentumor overleden was. Ook voor mij was het een diepe persoonlijke wanhoopskreet toen ik de Eeuwige vroeg waarom Hij onze zoon naar huis heeft gehaald en onze gebeden om genezing niet heeft verhoord. Ik heb weliswaar geen pasklaar antwoord op mijn vraag gekregen, maar de Eeuwige heeft mij wel het een en ander laten zien dat ik hier graag met u wil delen. Of u daar ook vrede mee zult hebben kan ik natuurlijk niet weten, maar ik hoop van harte dat deze studie u het leed en het verdriet helpt te dragen en te verwerken en uw relatie met de Eeuwige evenals de mijne zal versterken.

Om te beginnen moeten wij een onderscheid maken tussen twee soorten leed: het leed dat door mensen wordt veroorzaakt en het leed door ziekten, epidemieën, rampen en ongelukken. Natuurlijk kan men het ene leed moeilijk met het andere vergelijken, maar het eerste, het leed dat mensen elkaar aandoen, is misschien nog wel erger dan het tweede omdat het voorkomen kan worden. Dagelijks worden we via de televisie en de krant, maar vooral via de sociale media geconfronteerd met de oorlog in Syrië, raketaanvallen op Israël vanuit Gaza, terroristische aanslagen, de wereldwijde vervolging van christenen, het toenemende antisemitisme en noem maar op. Vooral het massale vermoorden van christenen in Afrika, Azië en het Midden-Oosten raakt ons diep door het besef, dat men vervolgd zal worden door G'ds vijanden als men Hem lief heeft en naar Zijn Woord wil leven. Reeds Yochanan [Johannes] schreef, dat we daar niet vreemd van op moeten te kijken: *"Dit is immers wat u vanaf het begin hebt horen verkondigen: dat we elkaar moeten liefhebben en niet moeten doen zoals Kain, die voortkwam uit hem die het kwaad zelf is, en zijn broer dood sloeg. En waarom sloeg hij hem dood? Omdat zijn eigen*

dadenslecht waren en die van zijn broer rechtvaardig. Wees niet verbaasd, broeders en zusters, als de wereld u haat!” (אָ יוֹחָנָן Yochanan alef [1 Johannes] 3:11-13, NBV).

De wereld is door en door slecht en daarom is er voor ons gelovigen eigenlijk geen enkele reden om aan deze wereld gehecht te zijn en gelijkvormig te worden aan de wereld, anders zijn wij geen haar beter. Daarom schreef Sha'ul [Paulus in zijn brief aan de Efeziërs: *“Dit zeg ik dan en betuig ik in de Eeuwige, dat gij niet langer moogt wandelen zoals ook de heidenen wandelen, in de ijdelheid van hun denken, verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven G'ds om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart. Zij hebben zich immers in hun verdoving overgegeven aan de losbandigheid om gretig winst te slaan uit allerlei onreinheid. Maar gij geheel anders: gij hebt de Mashiach leren kennen!”* (Efeziërs 4:17-20, NBG).

Dat wil dus zeggen dat wij anders zijn en dus niet meedoen aan het leed in de wereld, dat mensen elkaar aandoen. Wij hebben de taak om er het beste van te maken, ons in te zetten voor de vrede en vooral te bidden voor de vrede, hulp te verlenen aan degenen die het moeilijk hebben, hen te troosten en te bemoedigen.

Ondertussen neemt het onrecht en het geweld alleen maar zienderogen toe en op zich kan ik wel begrijpen dat mensen dan zeggen: *“Als G'd echt zo almachtig, liefdevol, en rechtvaardig zou zijn, waarom is er dan zo veel haat en onrecht in de wereld? Als er zo'n goede en machtige G'd zou bestaan, zou Hij dan niet alle ellende, oorlogen en haat voorkomen? Dan zou Hij dat toch allemaal niet toelaten?”* Deze G'd bestaat wel, en Hij laat inderdaad toe dat de mensen kwaad doen, dat klopt. Maar dat wil nog niet zeggen dat Hij het er mee eens is wat er gebeurt. Hij is niet verantwoordelijk voor de oorlogen, de onderdrukking en de misdaden! Het is niet eerlijk om G'd de schuld te geven aan alle ellende in de wereld, want bij de vraag waarom G'd het lijden toelaat moeten we ons eigenlijk ook afvragen waarom wij mensen dit toelaten. Tot op zekere hoogte zijn wij namelijk allemaal medeverantwoordelijk voor veel leed en onrecht in de wereld. Toch is het niet meer dan logisch om de hulp van G'd te verwachten.

Waarom grijpt G'd niet direct in?

Als G'd almachtig is, dan heeft hij toch de macht om een eind aan al deze ellende te maken. Waarom doet hij dat dan niet? Kan G'd dan niet ingrijpen? Natuurlijk kan Hij daar een eind aan maken door wonderen te verrichten. Maar wonderen zijn evenals in bijbelse tijden ook nu nog steeds niet de norm, maar een hoge uitzondering. Als Hij constant op bovennatuurlijke wijze zou ingrijpen als de mensen de fout ingaan en hun gedrag dag in dag uit zou corrigeren, dan zou Hij een dictator zijn en de mensen tot robots maken. Dat was nooit Zijn bedoeling. Hij heeft ons met een vrije wil geschapen en gaf ons de vrijheid en ruimte om onze eigen keuzes te maken. Natuurlijk zou Hij het liefst willen zien dat wij ons leven naar Zijn wil zouden leiden, maar dan wel op vrijwillige basis. En toch grijpt Hij nog niet direct in als dit niet het geval is.

Soms laat de Eeuwige nare dingen toe om te kijken hoe wij daarmee omgaan, want Hij houdt alles vanaf Zijn troon nauwlettend in de gaten: *“De Eeuwige woont in Zijn heilige tempel; de troon van de Eeuwige is in de hemelen; Zijn ogen zien alles en beoordelen wat de mens doet. De Eeuwige stelt de oprechte mens op de proef, maar Hij haat slechte en gewelddadige mensen!”* (תהלים Tehilim [Psalmen] 11:4-5, Het Boek). Groot Nieuws Bijbel: *“De Eeuwige woont in Zijn heilige tempel; Zijn troon staat in de hemel; Hij slaat alles gade, Hij ziet wat er in de mensen omgaat. Hij ziet wie goed is en wie slecht. Van wie geweld gebruiken, heeft Hij een afkeer, een diepe afkeer!”* G'd ziet dus precies wat er allemaal gebeurt, maar dat Hij niet meteen ingrijpt, wil nog niet zeggen dat Hij het ongestraft zou laten wat de mensen elkaar aandoen. Hij kijkt het nog wel even aan om te zien hoe de mensen reageren als zij in de ellende zitten.

Job was rechtvaardig en vroom, maar toen hem alles werd afgenomen raakte hij zijn geloof niet kwijt. Hij kreeg geen antwoord op zijn vraag waarom hem dit overkwam, maar hij leerde door dit alles heen G'd beter kennen. Daarom zei hij: *“Slechts van horen zeggen had ik van U vernomen, maar nu heeft mijn oog U aanschouwd!”* (איוב Iyov [Job] 42:5, NBG). In de verzen 10 en 12 lezen wij: *“En de Eeuwige bracht een keer in het lot van Job, toen hij voor zijn vrienden gebeden had, en de Eeuwige gaf Job het dubbele van al wat hij bezeten had ... en de Eeuwige zegende het verdere leven van Job meer dan het vroegere!”* Laten we Job als voorbeeld nemen als we het moeilijk hebben. De belangrijkste les die ik hieruit geleerd heb is deze: Wij moeten er niet van uit gaan, dat het ons recht zou zijn om gezond te mogen zijn, een

dak boven ons hoofd te hebben, kleding en genoeg te eten te hebben en in vrede te leven, maar enkel genade, waar we dankbaar voor moeten zijn! Zijn we dat? Danken we de Eeuwige elke dag voor Zijn liefdevolle zorg en genade of zien wij dat als iets vanzelfsprekends?

Waarom beschermt G'd niet altijd?

Een andere brandende vraag waar vele gelovigen mee zitten is, waarom de Eeuwige hen niet altijd beschermt terwijl zij wel elke dag om bescherming hebben gebeden. Ook gelovigen komen immers om tijdens verkeersongelukken, natuurrampen, oorlogsgeweld en epidemieën zoals het ebola-virus en het corona-virus. Zo kan de gelovigen hetzelfde overkomen wat de ongelovigen ook overkomen kan, maar het grote verschil ligt daarin, dat de Eeuwige onze ziel beschermt, zoals Psalmist zegt: „*Zie, de Bewaarder van Israël sluimert noch slaapt. De Eeuwige is uw Bewaarder, de Eeuwige is uw schaduw aan uw rechterhand. De zon zal u des daags niet steken, noch de maan des nachts. De Eeuwige zal u bewaren voor alle kwaad, Hij zal uw ziel [Hebreeuws: נפשך naf'shecha] bewaren. De Eeuwige zal uw uitgang en uw ingang bewaren van nu aan tot in eeuwigheid!*“ (תהלים Tehilim [Psalmen] 121:4-8, NBG). Yeshua zegt, dat niemand ons kan roven uit Zijn hand: „*Mijn schapen horen naar Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij, en Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit Mijn hand roven. Wat Mijn Vader Mij gegeven heeft, gaat alles te boven en niemand kan iets roven uit de hand Mijns Vaders. Ik en de Vader zijn één!*“ (יוחנן Yochanan [Johannes] 10:27-30). Dus in die zin zijn gelovigen wel veilig in G'ds hand, maar dat wil nog niet zeggen dat hen geen ongelukken of ziekten zullen overkomen of, zoals de bekende tegelspreuk luidt: G'd heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst!

Is het oneerlijk dat ook gelovigen moeten lijden?

Sommige gelovigen zijn van mening dat zij gevrijwaard blijven van tegenspoed. Dit is echter een verkeerde veronderstelling, want de Bijbel leert ons juist het tegenovergestelde. Yeshua zegt immers, dat het wat zegeningen en voorspoed alsook wat onrecht, ziekte, armoede, en andere ellende betreft helemaal niets uitmaakt of men nu gelovig of ongelovig is: „*Want G'd laat Zijn zon opgaan over slechte en goede mensen en Hij laat het regenen voor rechtvaardigen en onrechtvaardigen!*“ (מתתיהו Matit'yahu [Mattheüs] 5:45, Groot Nieuws Bijbel).

Sh'lomo [Salomo] kwam eveneens tot deze conclusie: „*Iedereen overkomt hetzelfde: of men nu rechtvaardig is of onrechtvaardig, of men nu goed en onkreukbaar is of slecht, of men nu offers brengt of niet. Het vergaat een goed mens net zoals een slecht mens en iemand die al te gemakkelijk een eed aflegt overkomt hetzelfde als iemand die geen eed durft af te leggen. Dat is het verschrikkelijke bij alles wat in dit leven gebeurt: iedereen overkomt hetzelfde!*“ (קהלת Qohelet [Prediker] 9:2-3, Groot Nieuws Bijbel).

Onheil is iets wat je gewoon overkomt, al vraag je daar niet om. Meestal wordt het kwaad veroorzaakt door een ander, maar daar hoeft niet altijd een direct aanwijsbare dader bij te zijn. Soms kan ook de toeval iemand meedogenloos treffen, als hij op het verkeerde tijdstip op de verkeerde plek was. Dat is juist zo frustrerend en afschuwelijk, dat het noodlot zo volslagen willekeurig schijnt toe te slaan. Ook het verliezen van een dierbare, een tegenslag of een ziekte kan als een zware beproeving ervaren worden.

Het lijkt niet eerlijk dat goede en slechte mensen met dezelfde ervaringen te maken krijgen en gelovigen daarvan niet gevrijwaard worden, maar nog oneerlijker lijkt het als de ongelovigen er zelfs beter van af komen dan de gelovigen. Voor mij persoonlijk was het destijds moeilijk te begrijpen, dat een jongetje van een andere religie, dat even oud was als onze zoon en precies dezelfde ziekte had en door dezelfde oncoloog behandeld werd, wel genezen is en onze zoon niet, terwijl er door de hele gemeente voor zijn genezing gebeden werd. Ook lijkt het oneerlijk dat de Eeuwige het toelaat, dat een onschuldige moet lijden en sterven, terwijl Hij toestaat dat een uitbuiters, oplichters, diefs of moordenaars een lang en gezond leven leidt.

In het hart van sommige gelovigen zit wrevel over het feit dat zij tegenslagen te verduren hebben, maar dat het de g'ddelozen in hun nabije omgeving voor de wind gaat. Zij vinden dat oneerlijk van G'd. Is G'd oneerlijk? Ik vind dit een gevaarlijke gedachte! De psalmist waarschuwt daarvoor uit eigen ervaring: „*Toch was ik bijna misgestapt, het scheelde maar weinig of ik was*

uitgegleden. Want ik raakte afgunstig op mensen zonder G'd of gebod, toen ik zag hoe goed het met hun ging. Ze zijn kerngezond, kwalen blijven hun bespaard. Zij worden niet door zorgen gekweld, hun gaat het leed voorbij ... Zo zijn ze, ten voeten uit, de mensen zonder G'd of gebod. Ze hebben geen zorgen en worden almaar rijker. Voor niets heb ik eerlijk geleefd, voor niets mijn handen schoongehouden. Elke dag brengt nieuwe ellende, veel moet ik verduren ... Ik bleef erover denken, ik wilde het begrijpen! Het was een kwellende bezigheid, tot ik mij terugtrok in Uw tempel. Toen begreep ik hoe het hun zou vergaan ... Ontzettend is hun lot, vreselijk is hun einde ... Toen ik zo verbitterd was, gekrenkt tot in mijn ziel, was ik een grote dwaas, iemand zonder verstand ... Toch ben ik steeds bij U, want U neemt mijn hand en leidt mij volgens Uw plan ... Al zou mijn lichaam bezwijken, al zou mijn hart het opgeven, U bent de rots waarop ik bouw, U bent mijn hele bezit, o G'd, voor altijd!" (תהלים Tehilim [Psalmen] 73:2-5, 11-14, 16-17, 19, 21-22, 23-24 en 26, Groot Nieuws Bijbel).

Velen vragen zich dan ook af waarom ook gelovigen zoveel onrecht en lijden in hun leven ervaren. Wel, ik denk dat dit een louteringsproces is. De Eeuwige laat soms toe dat ons onrecht overkomt omdat Hij wil zien hoe wij daarmee omgaan en hoe wij daarop reageren. Gaan we van ons afbijten, met gelijke munt terugbetalen en zelf voor onze rechten opkomen of zoeken we onze steun bij Hem? Sh'lomo laat ons in zijn boek Prediker zien, dat elk mens zich van de Eeuwige afhankelijk moet opstellen en zich aan Hem moet onderwerpen, want een ieder zal naar zijn daden geoordeeld worden: *"Over de rechtvaardige en de onrechtvaardige zal G'd gericht oefenen, want er is voor elke zaak en voor elk werk een bestemde tijd!"* (קהלת Qohelet [Prediker] 3:17, NBG) en: *"Na alles wat hier gezegd is, valt er alleen nog dit te zeggen: heb ontzag voor G'd en onderhoud Zijn geboden! Daar komt het voor de mens op aan. Want G'd zal oordelen over alles wat je doet, zelfs over wat verborgen blijft, of het nu goed was of slecht."* (קהלת Qohelet [Prediker] 12:13-14, Groot Nieuws Bijbel).

Waarom laat de Eeuwige ongeneeslijke ziekte toe?

Dat de Eeuwige niet direct ingrijpt bij het leed dat door mensen wordt veroorzaakt valt nog te begrijpen omdat Hij de mensen niet als robots geschapen heeft, maar met een eigen wil en dus ook met een eigen verantwoordelijkheid. Maar hoe zit het met ziekten, epidemieën zoals het corona-virus, ongelukken en natuurrampen? Waarom laat G'd dat allemaal toe? Doodgeboren kindjes of kinderen die op zeer jonge leeftijd aan leukemie, hersenstumor of andere ongeneeslijke ziekten of aandoeningen sterven? Waarom laat G'd onschuldige kinderen, die nooit iets verkeerd hebben gedaan lijden en vroegtijdig sterven als Hij zo liefdevol en genadig is?

Waarom worden er zo vele kinderen geestelijk of lichamelijk gehandicapt, verlamd of blind geboren? Wiens schuld is dat? In יוחנן Yochanan [Johannes] 9:2 stellen de discipelen aan Yeshua dezelfde vraag bij het zien van een blindgeborene: *"Rabbi, vroegen Zijn leerlingen Hem, waarom is die man blind geboren? Om zijn eigen zonden of om de zonden van zijn ouders? Yeshua antwoordde: Zijn blindheid heeft niets te maken met zijn zonden of die van zijn ouders. Hij is blind omdat men aan hem G'ds daden moet kunnen zien."* (Groot Nieuws Bijbel). In het Boek staat: *"Door hem van zijn blindheid te genezen toont G'd Zijn macht!"*

Dat is dan mooi voor deze blinde, want hij had het geluk dat Yeshua hem genas, maar hoe zit het met al die andere blinden en zieken in de wereld die niet genezen worden? Moeten zij het maar nemen hoe het komt? Dat het gewoon pech is als men ernstig ziek wordt? Voor hen en de ouders van terminale kinderen blijft lijden onverteerbaar, hoe je het ook went of keert, en geen enkel antwoord die mensen kunnen bedenken geeft hen echte voldoening. En dan staan ze voor de moeilijke keuze of ze nog steeds op de Eeuwige blijven vertrouwen of Hem de rug toekeren. Dat tweede is wel begrijpelijk, maar is eigenlijk geen optie, want daar schiet men niets mee op. Als wij ervan bewust zijn dat deze wereld niet ons thuis is, maar dat we slechts op doorreis zijn, dan kunnen wij ons eigen leed en het lijden om ons heen relativeren, vooral als we beseffen dat we er niet alleen voor staan en elke dag de belofte van Yeshua in herinnering houden: *"En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld!"* (מתתיהו Matit'yahu [Mattheüs] 28:20). Als wij erop vertrouwen dat Yeshua in voor- en tegenspoed altijd bij ons is, dan kunnen we opgelucht gehoor geven aan de geruststellende oproep: *"Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend*

worden bij G'd. En de vrede G'ds, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Mashiach Yeshua!" (Filippenzen 4:6-7, NBG).

Waarom geneest G'd niet iedereen?

Een vraag die veel discussie losmaakt is, waarom G'd de één wel geneest en de ander niet. Ik denk dat de meesten van ons wel mensen kennen die ondanks intensief en oprecht gebed toch ziek gebleven of zelfs overleden zijn. Bidden voor genezing geeft namelijk geen garantie dat de zieke ook daadwerkelijk geneest, alhoewel dat in bepaalde kringen wel beweerd wordt onder aanhaling van יַעֲקֹב Ya'aqov [Jacobus] 5:15. Daar staat namelijk: *"Het gelovige gebed zal de lijder gezond maken, en de Eeuwige zal hem oprichten."*

Dit is nogal een zeer stellige belofte, waar velen zich wanhopig aan vastklampen en waar de gebedsgenezers hun luidruchtig claimen op baseren, namelijk dat het gelovige gebed de zieke altijd zal genezen en dat de Eeuwige hem uit zijn ziekbed zal doen opstaan, ook al is hij medisch gezien al opgegeven. Deze opvatting wordt ook door Het Boek ondersteund: *"Als zij in geloof bidden, zal de zieke genezen worden; de Eeuwige zal hem gezond maken!"* Maar klopt dat wel? Geeft deze tekst aan terminale patiënten en de mensen om hen heen niet een valse hoop? Velen komen er dan namelijk bedrogen uit, want lang niet iedereen geneest na het gebed en de ziekenzalving. We maken het helaas maar al te vaak mee dat niet alleen de oudsten in geloof bidden, maar de hele gemeente en ook de zieke zelf, maar dat hij toch niet beter wordt. Het gelovig bidden in combinatie met de ziekenzalving heeft dus niet altijd de uitwerking zoals beschreven is in de geciteerde tekstvertalingen, en dan wordt er soms keihard tegen de zieke gezegd: dan mankeert er wat aan je geloof! Dat vind ik wreed en tactloos! Vaker wordt dit echter niet tegen hemzelf gezegd, maar tegen anderen. Ook dat vind ik oordelend en onterecht! Er bestaat immers geen enkele gemeente waar altijd alle zieken worden genezen waarvoor er gebeden wordt. Gemeenten of gebedsgenezers die beweren dat dit bij hen wel het geval zou zijn, zijn gevaarlijk bezig, want ze kunnen het niet waarmaken.

Sommige mensen genezen wel nadat er voor hen gebeden werd, en anderen niet. Dat de verwachte genezing vaak niet plaats vindt mag echter niet worden teruggevoerd op gebrek aan geloof bij de zieke, want als dat het geval zou zijn, dan zou de zieke de oudsten niet laten komen. Als Ya'aqov [Jacobus] van een gelovig gebed spreekt, dan geeft hij daarmee immers aan dat bidden om genezing alleen maar zin heeft, als men ook daadwerkelijk gelooft dat de Eeuwige de ware Geneesheer is, die in staat is om te genezen. Als de zieke in dat geloof tekort schiet, dan zal hij het ook niet noodzakelijk achten om de oudsten erbij te halen. Toch als de zieke zich vanuit de zekerheid dat de Eeuwige hem geeft wat hij nodig heeft volkomen aan Yeshua toevertrouwt en zelf om het gebed en de zalving vraagt en desondanks toch niet beter wordt, hoe kan Jacobus dan zo stellig beloven dat het gelovige gebed de zieke zal genezen en dat de Eeuwige hem zal oprichten uit het ziekbed? Heel simpel! Dat doet hij ook niet!

We worden namelijk door een foutieve vertaling op het verkeerde spoor gezet! Laten we daarom even de Nieuwe Bijbelvertaling erbij halen. Daar staat het een beetje anders: *"Het gelovige gebed zal de zieke redden, en de Eeuwige zal hem laten opstaan!"* Ziet u het verschil? Er wordt hier niet over genezing gesproken, maar over redding! Het Griekse woord σωζω sōizō, dat hier door Jacobus gebruikt wordt, betekent in eerste plaats 'redden', 'verlossen', maar kan daarnaast ook 'behouden' betekenen en een enkele keer ook 'genezen'. Het is dus een woord met een dubbele lading omdat de redding of verlossing enerzijds de algehele behoudenis kan betekenen en anderzijds slechts de lichamelijke genezing.

Daarom kunnen wij het werkwoord σωζω sōizō in Jacobus 5:15 op twee manieren begrijpen: het gelovige gebed zal de zieke verlossen van zijn ziekte en: het gelovige gebed zal de zieke redden in de zin van 'behouden'. In het hele Nieuwe Testament wordt het voornamelijk gebruikt in de betekenis van 'redden' en 'behouden' met oog op de eeuwige behoudenis, zoals: *"Wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden."* (מתמידהו Matit'yahu [Mattheüs] 10:22). Slechts heel sporadisch wordt σωζω sōizō gebruikt in de betekenis van 'verlossen van ziekte', maar dat wil niet altijd zeggen dat die persoon ook genezen is, want van iemand die aan zijn ziekte overleden is zegt men ook, dat hij verlost is uit z'n lijden. En als deze persoon dan ook nog een gelovig iemand is, dan is hij niet alleen verlost van zijn ziekte, maar dan is hij ook gered en voor eeuwig behouden. Het lijkt mij derhalve logischer om Jacobus 5:15 te vertalen als: *"Het gelovig*

gebed zal de zieke redden!" ofwel: *"Het gelovig gebed zal de zieke behouden!"* Toch geven velen de voorkeur aan de NBG-vertaling en lezen deze tekst alsof Jacobus in vers 15 zou beloven dat het gelovige gebed de zieke lichamelijk zal genezen. Maar het gebed is geen religieus dwangmiddel, ook al wordt die indruk tijdens genezingsdiensten helaas maar al te vaak gewekt. Wij kunnen de Eeuwige niet dwingen om een zieke te genezen. Wij kunnen de Eeuwige slechts nederig vragen of Hij de zieke wil genezen, of Hij de artsen wijsheid en inzicht wil geven om de juiste diagnose te stellen, de juiste behandeling en de juiste toediening van geneesmiddelen te geven om de pijn zo veel mogelijk te verzachten. Een gelovig gebed is het gebed van geloof in en overgave aan de Eeuwige. Dat wil zeggen: echt álles in G'ds handen leggen en erop vertrouwen, dat Hij het beste met Zijn kinderen voorheeft. Een dergelijk gebed wordt door de Eeuwige zeer zeker verhoord. Bidden met een diep G'dsvertrouwen is zo belangrijk en ik weet uit eigen ervaring welk een kracht daarvan uitgaat.

Het gelovig gebed zal de zieke redden en verlossen van zijn ziekte, maar hoe die redding zal verlopen wordt hier in het midden gelaten want verlossen van ziekte is niet altijd hetzelfde als genezen. Zoals ik hierboven al eerder heb vermeld, zegt men van iemand die aan zijn ziekte gestorven is niet dat hij genezen is, maar wel dat hij verlost is uit zijn lijden. De Eeuwige is het die geneest. Hij doet dit op Zijn tijd en op Zijn manier als reactie op ons gebed, en Hij zal de zieke laten opstaan. Hoe dit zal gebeuren laat Ya'aqov ook in het midden. Hij staat misschien op doordat hij lichamelijk geneest, maar hij zal in elk geval zeer zeker opstaan bij het blazen van de laatste Shofar. Dat de zieke zal opstaan uit de dood, daarover is er geen enkele twijfel, maar de vraag of de Eeuwige hem ook zal doen opstaan van zijn ziekbed, laat Ya'aqov open. Zijn leven is in G'ds hand. Als de zieke zich geheel aan de Eeuwige toevertrouwt, mag hij juist in de crisis van zijn ernstige ziekte ervaren dat hij door het geloof in het offer van Yeshua en door het gebed in geloof behouden wordt. Zelfs als hij daarna oog in oog met de dood zal komen te staan, mag hij weten, dat zijn behoudenis sterker is dan de dood, want als hij zal sterven, dan zal hij helemaal verlost worden van zijn ziekte en voor altijd behouden zijn. De dood heeft niet het laatste woord, maar Yeshua, die onze Redder en Verlosser is, heeft het laatste woord. Daarop mogen wij vertrouwen.

Toch zou het onjuist zijn om uit het bovenstaande de conclusie te trekken, dat Jacobus 5:15 helemaal niets met lichamelijke genezing te maken zou hebben, want zoals gezegd betekent σῶζω sōizō soms ook letterlijk 'genezen', maar hoe die genezing plaats vindt, is voor ons niet van belang. Soms geneest de Eeuwige rechtstreeks, maar meestal gebruikt hij artsen en medische apparatuur om de zieke te genezen. Wat van belang is, is de stellige belofte dat de zieke verlost zal worden van zijn ziekte en dat hij voor altijd behouden zal worden!

Heeft het wel zin om te bidden?

Als het bidden voor genezing dus geen garantie geeft dat de zieke daadwerkelijk geneest, komt bij velen dan ook de vraag op of bidden dan nog wel zin heeft. Je zult maar ernstig ziek zijn en bidden om genezing, of je zult maar bidden voor je zieke kind, partner, broer, zus, ouder of wie ook en je merkt geen verbetering, dan kom je al gauw in conflict met מרת'יהו Matit'yahu [Mattheüs] 7:7-10, waarin Yeshua ons de verhooring van onze gebeden niet alleen belooft, maar zelfs garandeert: *"Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden. Want een ieder, die bidt, ontvangt, en wie zoekt, vindt, en wie klopt, hem zal opengedaan worden. Of welk mens onder u zal, als zijn zoon hem om brood vraagt, hem een steen geven? Of als hij een vis vraagt, zal hij hem toch geen slang geven?"* (NBG).

Dezelfde belofte wordt in Lucas 11:9-13 herhaald: *"Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden. Want een ieder, die bidt, ontvangt en wie zoekt, vindt en wie klopt, hem zal opengedaan worden. Is er soms een vader onder u, die, als zijn zoon hem om een vis vraagt, hem voor een vis een slang zal geven? Of als hij om een ei vraagt, hem een schorpioen zal geven?"* (NBG).

Een prachtige belofte, maar laten we eerlijk wezen: ervaren wij dit ook daadwerkelijk in ons eigen gebedsleven? Ontvangt echt een ieder die bidt? Ik in elk geval niet. Althans, niet altijd. Vaak wel, maar echt niet altijd. En u? Wees eerlijk! Hoe vaak heeft u om een brood gevraagd en wel degelijk een steen gekregen? Hoe vaak heeft u om een vis gevraagd en een slang gekregen of om een ei gevraagd en helaas toch een schorpioen gekregen? Ik bedoel dat

natuurlijk niet letterlijk, maar dat deed Yeshua toen ook niet. Ik denk wel dat u weet wat ik bedoel. Het komt inderdaad voor, en misschien zelfs vaker dan we denken, dat er mensen zijn die gelukkig wel een antwoord op hun gebeden krijgen, maar helaas lang niet altijd.

Hoewel Yeshua ons heeft beloofd dat Zijn Vader al onze gebeden zal verhoren, hebben wij allemaal wel eens meegemaakt dat het tegenovergestelde waar lijkt te zijn. Wij bidden dan zonder daarop antwoord te krijgen, wij kloppen en er wordt niet opengedaan, wij zoeken maar wij vinden niet. Hoe komt dat? Vaak wordt er in zo een situatie gezegd: "G'd verhoort wel alle gebeden, maar op Zijn tijd." Daarmee wordt gesuggereerd dat onze gebeden wel allemaal worden verhoord, maar later, niet nu. Klopt dat? Geeft de Bijbel ons echt de belofte dat al onze gebeden worden verhoord? Neen, helaas niet. Vele gelovigen moeten erkennen dat zij veel gebeden en weinig ontvangen hebben.

Men probeert ons wel wijs te maken dat wij te Zijner tijd wel alles zullen ontvangen waarvoor wij gebeden hebben, maar dat is echt niet altijd zo. De Bijbel zegt ons juist het tegenovergestelde: "*Gij bidt wel, maar gij ontvangt niet, doordat gij verkeerd bidt...*" (יעקב Ya'aqov [Jacobus] 4:3, NBG). Hier staat dus duidelijk dat wij niet ontvangen omdat wij verkeerd bidden. Hoezo verkeerd? Wat doen we verkeerd? Om te beginnen keurt Yeshua het bidden vanuit verkeerde motieven af. Als u bidt met als doel om van alles en nog wat voor uzelf te vragen, dan is dat egoïstisch bidden want dan bidt u puur uit eigen belang. In de vertaling van "Het Boek" wordt dit vers bijzonder duidelijk verwoord: "*Als u Hem alleen iets voor uw eigen genoegen vraagt, geeft Hij het niet!*" Daarom zegt Yeshua nadrukkelijk: "*Wanneer gij bidt, zult gij niet zijn als de huichelaars, want zij staan gaarne in de synagogen en op de hoeken der pleinen te bidden, om zich aan de mensen te vertonen.*" (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 6:5, NBG).

Het bidden moet vanuit een rein hart komen. Als dit niet het geval is hoeft men niet te verwachten dat de Eeuwige de gebeden verhoort: „*Wanneer gij uw handen uitbreidt, verberg Ik Mijn ogen voor u; zelfs wanneer gij het gebed vermenigvuldigt, hoor Ik niet; uw handen zijn vol bloed. Wast u, reinigt u, doet uw boze daden uit Mijn ogen weg; houdt op kwaad te doen; Leert goed te doen, tracht naar recht, houdt de geweldenaar in toom, doet recht aan de wees, verdedigt de rechtszaak der weduwe.*“ (ישעיהו Yeshayahu [Jesaja] 1:15-17, NBG).

Ya'aqov [Jacobus] schrijft dus, dat onze gebeden vaak niet verhoord worden omdat wij verkeerd bidden, maar Yochanan [Johannes] laat ons weten hoe het wel moet, dus aan welke voorwaarde onze gebeden moeten voldoen. Ik citeer uit Het Boek: "*Wij weten dat Hij naar ons luistert als wij Hem iets vragen wat met Zijn wil overeenstemt. En als wij weten dat Hij naar ons luistert, mogen wij er ook zeker van zijn dat Hij ons geeft wat wij Hem vragen.*" (ירחנן Yochanan alef [1 Johannes] 5:14-15).

Bidden naar Zijn wil! Dáár gaat het dus allemaal om! Maar dan zitten we meteen met de volgende vraag: wat is Zijn wil? Ook op deze vraag geeft Yochanan [Johannes] ons het antwoord: "*Geliefden, als ons hart ons niet veroordeelt, hebben wij vrijmoedigheid tegenover G'd en ontvangen wij van Hem al wat wij bidden, daar wij Zijn geboden bewaren en doen wat welgevallig is voor Zijn aangezicht.*" (ירחנן Yochanan alef [1 Johannes] 3:21-22, NBG). Bidden naar Zijn wil houdt dus in dat wij Zijn geboden bewaren en Hem gehoorzamen.

Het naleven van de Tora is dus een absolute voorwaarde voor gebedsverhoring, want wie weigert naar de Tora te luisteren, moet weten dat G'd zijn gebed verafschuwt. Er staat immers geschreven: "*Wie zijn oor afwendt van het horen der Tora, diens gebed zelfs is een gruwel!*" (משלי Mish'lei [Spreuken] 28:9). Heeft u daar wel eens bij stil gestaan? Houdt u rekening met de Tora of bent u zoals velen van mening dat u vrij bent van de wet? De Bijbel zegt immers overduidelijk, dat bidders die de Tora niet naleven of met verkeerde motieven bidden, geen gebedsverhoring kunnen verwachten.

Maar als we nu wel met de juiste motieven en geheel naar Zijn wil voor anderen bidden en deze smeekbeden niet verhoord worden, wat dan? Ook dan heeft bidden zin! Gelukkig zijn er velen, die uit hun eigen leven kunnen getuigen hoe belangrijk en zinvol het bidden in tijden van nood en verdriet voor hen was en is. Ook al wordt de nood daarmee niet daadwerkelijk opgelost en heeft er dus ogenschijnlijk geen verhoring plaatsgevonden, maar het gebed heeft de zieke wel bemoedigd en getroost en zijn relatie met de Eeuwige verstevigt. Door het gebed kijken wij anders naar de situatie, want bij G'd is alles mogelijk! (מתתיהו Matityahu [Mattheüs] 19:26).

Wat zou er gebeuren als alle gebeden verhoord zouden worden?

Als wij tot de conclusie komen dat bidden altijd zin heeft, dan moeten we ook begrijpen waarom de Eeuwige niet alle gebeden kan verhoren, want heeft u zich weleens afgevraagd wat er zou gebeuren als Hij dat wel zou doen? Wat zou er volgens u gebeuren als G'd vanaf nu elk gebed om genezing zou verhoren en alle zieken zou genezen? Als Hij ervoor zou zorgen dat de gelovigen geen gehandicapte kinderen krijgen? Als Hij de gelovigen op bovennatuurlijke wijze zou beschermen tegen alle gevaren in deze wereld? Tegen oorlog, hongersnood, armoede, criminaliteit, ongelukken en natuurrampen? Dat zou natuurlijk fantastisch mooi zijn, dat wel, maar wat dacht u hoe de ongelovigen om ons heen daarop zouden reageren?

Zou het niet voor de hand liggen dat de mensen zich dan massaal bij de gelovigen aan zouden sluiten en in de G'd van Israël zouden gaan geloven om zich daarmee van Zijn zegen en bescherming te verzekeren? Welke waarde zou het geloof dan nog hebben? Het geloof in G'd zou dan alleen gebaseerd zijn op het persoonlijke voordeel, maar niet op een persoonlijke relatie met onze hemelse Vader. Dan was er geen sprake meer van geloof, maar van kille berekening. Daarom kan en wil de Eeuwige niet alle gebeden verhoren. Wij moeten daarin realistisch blijven.

De Eeuwige kijkt niet werkeloos toe!

Maar dat G'd niet alle gebeden verhoort wil nog niet zeggen dat Hij daar niets mee doet, want hoe erger het wordt, des te naderbij Hij ons is. Vaak wordt er gezegd: "Eerst zien en dan geloven!" De Bijbel leert ons echter precies het tegenovergestelde: Eerst geloven om het te kunnen zien! Hij grijpt weliswaar niet altijd rechtstreeks in en laat het toe dat ons soms de ene ramp na de andere overkomt, maar juist dan is G'd ons het meest dichtbij! De Eeuwige kijkt echt niet werkeloos toe! Natuurlijk ziet Hij wat er allemaal gebeurt en hoort onze smeekbeden en natuurlijk doet Hij daar wat mee. Maar wel op Zijn tijd en op Zijn manier, niet altijd zoals wij dat willen. Gebeden zijn geen toverspreuken waarmee je alles meteen gedaan krijgt waar je om vraagt, maar het indienen een nederig verzoek.

Het is in elk geval heel belangrijk om elke dag voor onszelf en voor onze dierbaren om bescherming te bidden en G'd te vragen, een engelenwacht om ons heen te zetten. En de beschermengelen zijn er echt wel, ook al zien we ze niet. Zij waken niet alleen over ons en behoeden ons niet alleen voor allerlei gevaren die we zelf niet doorhebben, maar zij strijden soms ook in de zichtbare wereld tegen fysieke vijanden zoals bij de bevrijding van Jeruzalem tegen de Assyrische aanvallers en om Lot en zijn gezin tegen de mannen van Sodom te beschermen. Meestal grijpen zij echter op een onzichtbare wijze in door er bijvoorbeeld voor te zorgen dat men een trein mist, die verongelukt of een vliegtuig mist dat neerstort of een gebouw verlaat voordat het door een projectiel wordt geraakt.

De hele Bijbel is eigenlijk één grote getuigenis van het feit dat G'd echt niet werkeloos toekijkt, maar dat Hij wel degelijk iets doet. Ook vandaag grijpt de Eeuwige nog steeds in als Hij dat nodig acht, soms rechtstreeks en soms door mensen in te schakelen. Hij grijpt echter niet altijd in, want Hij verwacht van ons dat wij zelf ook iets moeten doen aan het leed om ons heen. Hij verwacht van ons dat wij ons door de macht van Zijn liefde behulpzaam en dienstbaar voor elkaar opstellen, maar daarbij wel beseffen dat het zonder G'ds hulp niet lukt.

Onze hemelse Vader kent ons beter dan wij onszelf kennen en weet wat wij aankunnen. Hij zal ons niet boven ons vermogen beproeven. Dat heeft Sha'ul [Paulus] ons verzekerd: „*U hebt geen beproevingen te doorstaan die niet voor mensen te dragen zijn. G'd is trouw en zal niet toestaan dat u boven uw krachten wordt beproefd. Hij geeft u mèt de beproeving ook de uitweg, zodat u haar kunt doorstaan!*” (1 Korinthiërs 10:13, NBV). De Eeuwige zal ervoor zorgen, dat de beproevingen ons niet teveel worden. Het enige wat Hij daarvoor van ons vraagt is geloof, want Yeshua zegt: “*Zoals u gelooft, zo zal het ook gebeuren!*” (מתת'יהו Matit'yahu [Mattheüs] 9:29, NBV). NBG: “*U geschiede naar uw geloof!*”

De Bijbel eindigt met een blik op het hemelse Jeruzalem, dat op de nieuwe aarde neerdaalt, waar geen lijden meer bestaat: “*Ik hoorde een luide stem vanaf de troon, die uitriep: G'ds woonplaats is onder de mensen, Hij zal bij hen wonen. Zij zullen Zijn volken zijn en G'd zelf zal als hun G'd bij hen zijn. Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen. Er zal geen dood meer zijn,*

geen rouw, geen jammerklacht, geen pijn, want wat er eerst was is voorbij!" (חזיון Chizayon [Openbaring] 21:3-4, NBV). Op de nieuwe aarde zal er geen lijden meer zijn, geen ziekte en geen onrecht. Maar zo ver zijn we helaas nog niet.

Als we dus vragen waarom G'd in de tussentijd nog alle nare dingen toelaat, die aan het begin van deze studie beschreven zijn, dan verzekert de Bijbel ons enkele verzen verderop, dat de Eeuwige de rechtvaardigen liefheeft en eens met het bovenstaande zal belonen, maar dat Hij de zonde haat en met degenen die daarin blijven volharden en zich daarvan niet willen bekeren eens zal afrekenen: *"Wie overwint komen al deze dingen toe. Ik zal zijn G'd zijn en hij zal Mijn kind zijn. Maar voor hen die laf en trouweloos zijn geweest, die zich hebben ingelaten met gruwelijke dingen, met moord, ontucht, toverij of afgodendienst, voor allen die de leugen hebben gediend: hun deel is de vuurpoel met brandende zwavel, dat is de tweede dood!"* (Openbaring 21:7-8, NBV).

Maar omdat de Eeuwige genadig is en Zijn liefde voor en bewogenheid met de mensheid zo groot is, grijpt Hij nog niet volledig in, maar geeft nog uitstel om de zondaars de kans te geven zich alsnog te bekeren: *"De Eeuwige is niet traag met het nakomen van Zijn belofte, zoals sommigen menen; Hij heeft alleen maar geduld met u, omdat Hij wil dat iedereen tot inkeer komt en niemand verloren gaat!"* (2 Petrus 3:9, NBV).

De Eeuwige wil dat zoveel mogelijk mensen behouden worden en daarom verkiest Hij ons tijdelijk lijden boven het eeuwig verloren gaan van hen die Hem nog niet kennen, maar Hij gaf ons de belofte, dat Zijn onschuldige Gezalfde de straf voor onze zonden zou dragen, hetgeen door het offer van Yeshua in vervulling is gegaan: *"Nochtans, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, en onze smarten gedragen; wij echter hielden Hem voor een geplaagde, een door G'd geslagene en verdrukte. Maar om onze overtredingen werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden. Wij allen dwaalden als schapen, wij wendden ons ieder naar zijn eigen weg, maar de Eeuwige heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen neerkomen. Hij werd mishandeld, maar Hij liet zich verdrukken en deed Zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open!"* (ישעיהו Yeshayahu [Jesaja] 53:4-7, NBG).

Yeshua weet dus als geen ander wat lijden betekent, want Hij leed voor ons en voelt met ons mee. Om terug te komen op de vraag aan het begin van deze studie waarom de Eeuwige het lijden toelaat en niet meteen ingrijpt kan ik daar weliswaar geen pasklaar antwoord op geven, maar wat ik wel geloof is dat de Eeuwige in ons lijden naast ons staat. Hij weet precies waar wij het over hebben.

Als wij dus gehoor geven aan Zijn oproep om ons kruis op te nemen en Hem te volgen, dan weten we dat we door alle pijn en verdriet heen mogen uitkijken naar een heerlijke toekomst: *"En Hij riep de schare, met Zijn discipelen, tot Zich en zeide tot hen: Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij!"* (Marcus 8:34, NBG). *"Immers, indien wij delen in Zijn lijden, is dat om ook te delen in Zijn verheerlijking. Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden!"* (Romeinen 8:17-18, NBG). Amen!

Werner Stauder